

Sygn. akt: I C 711/17 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	sekretarka Anna Jakubiszyn

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2017 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa L. I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.

przeciwko M. K.

o zapłatę

powództwo oddala.

UZASADNIENIE

Dnia 11 stycznia 2017 roku powód – L. I Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K., działając przez pełnomocnika złożył przeciwko M. K. pozew o zapłatę 4.543,06 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego liczonymi od dnia 20 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty. Ponadto domagał się zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 600,00 zł, kosztów uiszczonej opłaty sądowej od pozwu w wysokości 100,00 zł oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

W uzasadnieniu wytoczonego powództwa wskazano, że pozwany zawarł dnia 14 kwietnia 2009 roku umowę o kredyt gotówkowy nr (...) z Bankiem (...) S.A. z siedzibą we W., w ramach której otrzymał kwotę 25.000,00 zł. Pozwany nie wywiązał się z zobowiązań wynikających z w/w umowy. Powód w ramach niniejszego powództwa domaga się odsetek karnych naliczonych za opóźnienia w spłatach zobowiązania przez pierwotnego wierzyciela w wysokości 4.537,17 zł oraz odsetek w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP naliczonych przez powoda od dnia 18 grudnia 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku w wysokości 5,89 zł. Powód podał, że nabył dochodzoną pozwem wierzytelność od pierwotnego wierzyciela na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 18 grudnia 2013 r.

Dnia 21 marca 2017 roku wydany został w niniejszej sprawie pod sygn. akt I Nc (...) nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym – pozwany zobowiązany został w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłacić powodowi kwotę 4.543,06 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego jednak w wysokości nie większej niż wysokość odsetek maksymalnych

za opóźnienie liczonymi od dnia 20 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 644,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu albo w tym terminie wnieść sprzeciw do Sądu.

Dnia 7 kwietnia 2017 roku został złożony przez pozwanego M. K. sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty (k. 56-58). Pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości, zażądał zwrotu kosztów procesu według norm prawem przepisanych. Ponadto podniósł zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego przez powoda i tym samym wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 16 maja 2017 roku (k. 63-64) powód podtrzymał żądanie pozwu w całości. Wskazał, że brak jest podstaw do uznania dochodzonego roszczenia za przedawnione, bo doszło do przerwania biegu przedawnienia poprzez wystąpienie z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu oraz złożenie wniosku egzekucyjnego do komornika sądowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany M. K. zawarł z Bankiem (...) S.A. z siedzibą we (...) Oddział w O. dnia 14 kwietnia 2009 roku umowę o kredyt gotówkowy nr (...), w ramach której otrzymał kwotę 25.000,00 zł z przeznaczeniem na finansowanie bieżących potrzeb konsumpcyjnych. Pozwany zobowiązał się do zapłaty na rzecz banku w/w kwoty wraz z całkowitymi kosztami kredytu w wysokości 13.521,17 zł w 72 miesięcznych ratach.

Dowód: umowa o kredyt gotówkowy z dnia 14 kwietnia 2009 roku k. 30-32.

Dnia 16 września 2011 roku Bank (...) S.A. z siedzibą we W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) obejmujący należność wynikającą z powyższej umowy o kredyt gotówkowy. Wysokość zobowiązania pozwanego M. K. wskazana w tym tytule wynosiła: 20.028,88 zł tytułem należności głównej oraz 20 zł tytułem kwoty kosztów i upomnień. Bank oświadczył, że roszczenie to jest wymagalne.

Sąd Rejonowy w Nysie postanowieniem z dnia 29 maja 2013 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I Co (...) nadał powyższemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności.

Na podstawie tego bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w sądową klauzulę wykonalności Bank (...) S.A. z siedzibą we W. wszczął przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Nysie P. P. postępowanie egzekucyjne, które prowadzono pod sygn. akt Km (...). Dnia 23 października 2014 roku Bank (...) S.A. z siedzibą we W. złożył wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego w sprawie o sygn. akt Km (...) wszczętej przeciwko pozwanemu M. K.. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Nysie P. P. dnia 30 października 2014 roku umorzył to postępowanie egzekucyjne na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c.

Dowody: bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 16 września 2011 roku k. 66; postanowienie Sądu Rejonowego w Nysie z dnia 29 maja 2013 r. I Co(...)k. 67; postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Nysie P. P. z dnia 30 października 2014 roku k. 68.

Dnia 18 grudnia 2013 roku została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności pomiędzy Bankiem (...) S.A. z siedzibą we W. jako zbywcą, a (...) Finanse I (...) Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w K. jako nabywcą. Przedmiotem tejże umowy zgodnie z załącznikiem nr 5 była także wierzytelność przysługująca wobec pozwanego powstała w ramach zawartej umowy o kredyt gotówkowy nr (...). Oświadczeniem z dnia 12 września 2014 roku zbywca potwierdził skuteczne przejście na nabywcę w/w wierzytelności przysługującej wobec pozwanego dłużnika.

Zawiadomieniem z dnia 11 lipca 2014 roku pozwany został poinformowany o sprzedaży wierzytelności przysługującej bankowi, wynikającej z umowy o kredyt gotówkowy na rzecz (...) Finanse I (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K..

Dowody: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 18 grudnia 2013 roku wraz z załącznikami k. 13-29; zawiadomienie o przelewie wierzytelności z dnia 11 lipca 2014 roku k. 42, oświadczenie banku z dnia 12 września 2014 roku k. 69.

Zmianą statutu z dnia 11 marca 2016 roku (...) Finanse I (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. zmienił nazwę na L. I Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K..

Dowody: statut z dnia 11 marca 2016 roku k. 33-41; wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych z dnia 20 maja 2016 roku k. 7-8.

Pozwany został poinformowany, że zadłużenie wynikające z umowy o kredyt gotówkowy nr (...) na dzień 7 czerwca 2016 roku wynosi 4.543,06 zł. Powód zaproponował możliwość uzgodnienia spłaty powyższej należności w sposób dogodny dla pozwanego, zapraszając do osobistego lub telefonicznego kontaktu.

Dowód: wezwanie do zapłaty k. 43.

Sąd zważył, co następuje:

Sprawa została rozpoznana w postępowaniu uproszczonym.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie i w całości należało je oddalić.

Zgodnie z art. 509 § 1 KC wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W myśl § 2, wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Na podstawie art. 118 KC jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez powoda dokumentów, których autentyczność nie była kwestionowana przez pozwanego, jak również ich prawdziwość i rzetelność nie budziła wątpliwości Sądu. Z powyższych względów Sąd uznał zgromadzone w sprawie dowody dokumentarne w całości za wiarygodne i uwzględnił je, dokonując rekonstrukcji istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności faktycznych.

M. K. oraz Bank (...) S.A. z siedzibą we W. zawarli dnia 14 kwietnia 2009 roku umowę o kredyt gotówkowy nr (...), w ramach której pozwany otrzymał kwotę 25.000,00 zł z przeznaczeniem na finansowanie bieżących potrzeb konsumpcyjnych. Pozwany zobowiązany był do spłaty w/w kwoty i innych kosztów na rzecz banku w 72 miesięcznych ratach. Do tej umowy zgodnie z art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim mają zastosowanie przepisy poprzednio obowiązującej ustawy z dnia 20 lipca 2001 roku o kredycie konsumenckim. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2001 roku o kredycie konsumenckim przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę, na mocy której przedsiębiorca w zakresie swojej działalności, zwany dalej "kredytodawcą", udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi kredytu w jakiegokolwiek postaci. W niniejszej sprawie Bank (...) S.A. z siedzibą we W., w ramach prowadzonej działalności gospodarczej na podstawie umowy z dnia 14 kwietnia 2009 roku udzielił pozwanemu kredytu gotówkowego.

W ocenie Sądu podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia zasługiwał na uwzględnienie. W pierwszej kolejności należy wskazać, iż pozwany zawarł z pierwotnym wierzycielem umowę o kredyt gotówkowy dnia 14 kwietnia 2009 roku. Natomiast dnia 16 września 2011 roku bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny i najpóźniej od tej daty rozpoczął swój bieg trzyletni termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w myśl art. 118 KC. Powód nie wykazał, że doszło do przerwy terminu przedawnienia.

Wprawdzie toczyło się postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Nysie P. P. w sprawie o sygn. akt Km 750/13 na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego wystawionego przez poprzedniego wierzyciela - Bank (...) S.A. z siedzibą we W., zaopatrzonego postanowieniem z dnia 29 maja 2013 roku o sygn. akt I Co(...) w klauzulę wykonalności, jednak to postępowanie zostało na wniosek wierzyciela zakończone postanowieniem Komornika Sądowego o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wydanym dnia 30 października 2014 roku na podstawie art. 825 pkt 1 KPC. Natomiast jak stwierdził Sąd Najwyższy w uchwale z

dnia 29 czerwca 2016 roku (III CZP 29/16) nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 1 KC). W niniejszej sprawie powód nie może się powoływać na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną prowadzeniem postępowania egzekucyjnego przez w/w bank. Ponadto, jak uznał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 19 lutego 2015 roku (III CZP 103/14) umorzenie postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela – banku, prowadzącego egzekucję na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności - niweczy skutki przerwy biegu przedawnienia spowodowane złożeniem wniosku o wszczęciu egzekucji. W związku z powyższym należy sytuację taką potraktować jakby egzekucji komorniczej wobec pozwanego w ogóle nie było.

Nadto jak stwierdził Sąd Najwyższy w uchwale III CZP 17/17 z dnia 9 czerwca 2017 roku wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nie przerywa biegu przedawnienia roszczenia objętego tym tytułem wobec cesjonariusza niebędącego bankiem. Tak więc również złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nie przerwało biegu przedawnienia w niniejszej sprawie.

Pozew w przedmiotowej sprawie złożono dnia 11 stycznia 2017 roku, a więc po upływie trzyletniego terminu przedawnienia. Jak bowiem wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego termin przedawnienia zaczął swój bieg dnia 16 września 2011 roku i ukończył dnia 16 września 2014 roku, a więc dochodzone przez powoda roszczenie stało się przedawnione.

Reasumując powództwo podlegało oddaleniu w całości z uwagi na uwzględnienie przez Sąd podniesionego w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzutu przedawnienia roszczenia dochodzonego przez powoda pozwem z dnia 11 stycznia 2017 roku.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.